

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ECO-WIND Construction S.A. z siedzibą w Warszawie

Organ administracji publicznej: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis art. 1 ust. 1 lit. f) Dyrektywy (UE) nr 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że do „przepisów technicznych”, których projekt powinien zostać przekazany Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1 wymienionej dyrektywy, należy przepis ustawowy, który wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami?
- 2) Czy przepis art. 15 ust. 2 lit. a) Dyrektywy nr 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że do przepisów, które uzależniają podejmowanie lub prowadzenie działalności usługowej od terytorialnego ograniczenia zwłaszcza w postaci limitów ustalonych w związku z minimalną odległością geograficzną pomiędzy usługodawcami, o których państwo członkowskie powiadamia Komisję zgodnie z art. 15 ust. 7 wymienionej dyrektywy, należy przepis ustawowy, który wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami?
- 3) Czy przepisy art. 3 ust. 1 akapit 1 i art. 13 ust. 1 akapit 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu prawa krajowego, które wprowadza ograniczenie lokalizowania elektrowni wiatrowych poprzez takie ustanowienie minimalnej odległości ich usytuowania od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, że ma być ona równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami?

⁽¹⁾ Dz.U. L 241, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 140, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 4 stycznia 2018 r. – Postępowanie karne przeciwko Detlefowi Meynowi

(Sprawa C-9/18)

(2018/C 134/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Karlsruhe

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżony: Detlef Meyn

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy ⁽¹⁾ – trzeciej dyrektywy w sprawie praw jazdy (zwaną dalej „dyrektywą 2006/126/WE”) – obowiązek uznawania istnieje również po dokonanej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wymianie prawa jazdy, która nastąpiła bez sprawdzenia zdolności prowadzenia pojazdów, jeżeli poprzednie prawo jazdy nie podlega obowiązkowi uznawania (tu: podstawą dla wydania poprzedniego prawa jazdy przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej była wymiana prawa jazdy wydanego przez państwo trzecie, art. 11 ust. 6 zdanie trzecie dyrektywy 2006/126/WE)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 2 lutego 2018 r. – Skatteministeriet / KPC Herning**

(Sprawa C-71/18)

(2018/C 134/21)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: KPC Herning

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. j) w związku z art. 12 ust. 1 lit. a) i art. 12 ust. 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾, uwzględniając art. 135 ust. 1 lit. k) w związku z art. 12 ust. 1 lit. b) i art. 12 ust. 3 tej dyrektywy, jest uznanie przez państwo członkowskie, w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, dostawy terenu, na którym w momencie dostawy znajduje się budynek, za sprzedaż terenu budowlanego podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej (VAT), jeżeli intencją stron jest całkowita bądź częściowa rozbiórka tego budynku w celu zwolnienia miejsca dla nowego budynku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Visoki upravni sud
(Chorwacja) w dniu 8 lutego 2018 r.– Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) / Povjerenik za
informiranje Republike Hrvatske**

(Sprawa C-90/18)

(2018/C 134/22)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Visoki upravni sud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Strona pozwana: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske